

Dr. O. LASSAR, *Dermatologische Zeitschrift* 1894, KARGER, Berlin.

Als bewijs, hoe in den laatsten tijd de beoefening der dermatologie is toegenomen, geldt het groot aantal geschriften over dit speciëele onderwerp. Een aantal, zoo groot, dat de oprichting van een nieuw dermatologisch tijdschrift noodig bleek. De inhoud van de „Dermatologische Zeitschrift”, door Dr. O. LASSAR geredigeerd, rechtvaardigt ten volle het bestaan van dit tijdschrift, daar de reeds bestaande toch al de werken, die dit nieuwe geeft, niet zouden kunnen opnemen. Het gevolg zou dan zijn versnippering door verspreiding in niet-speciëele bladen, hetgeen nu voorkomen wordt. Aan den voorraad van reeds ingezonden, en aan de vele toegezegde stukken kan men de „Dermatologische Zeitschrift” dan ook een zeker en waardig bestaan voorspellen.

Het tijdschrift wordt geopend met een overzicht „Ueber den Stand „und die Ziele der Dermatologie”, door den hoofdredacteur O. LASSAR.

Den staat der dermatologie bepaalt hij voornamelijk door op de leemten te wijzen, die er nog bestaan. Wel zijn wij bij vroeger veel vooruitgegaan, maar er zijn nog vragen, die op een beslissend antwoord wachten.

Vooraf wat de aetiologie der huidziekten betreft is ons weten toegenomen. Van slechts enkele huidziekten is het ontstaan nog duister, al is dat van het overige aantal slechts aangenomen en van weinige bepaald bewezen.

Ook therapeutisch zijn wij bij vroeger vooruit. Onze betere resultaten zijn te danken, eensdeels aan verschillende nieuwere geneesmiddelen, maar vooral aan de betere methoden van toepassing.

Het hoofddoel der dermatologie moet blijven, de geneeskunde in het algemeen zooveel mogelijk te helpen bevorderen.

In een tweede opstel, van Dr. E. KROMAYER, wordt het ontstaan der pemphigus-blazen teruggebracht op een maceratie-proces, waardoor de epidermis in toto wordt afgelicht van het corpus papillare. De macereerende stof vindt hij in het blaasvocht der pemphigus-blaas. Hij heeft met dit vocht experimenteel aan huidstukjes de epidermis van de cutis doen loslaten, en vindt opzwellling van het collagene weefsel van de cutis en vermindering van den samenhang tusschen dit en de epidermis.

Welken stoffen de macereerende werking eigen is, is nog onbekend.

Over angiokeratom volgt dan een bijdrage van MAX JOSEPH.

MIBELLI, PRINGLE en hij namen aan handen en voeten der lijders, nadat steeds perniones voorafgegaan waren, talrijke kleine bloedextravasaten en wratachtige verhevenheden van grauwe, roode of violette kleur waar. Deze tumoren bevatten zoowel een caverneus vaatweefsel als een gehypertrophiëerde epidermis. Als beste behandeling is hem gebleken de thermocauterisatie met den microbrander, een platinumbrander, overtrokken door een fijne koperen naald

UNNA leidt ons in tot negen verschillende vormen van hyaline degeneratie der epitheliën bij carcinomen.

Deze negen typen worden vooral met het doel opgesteld, om het systematisch werken op dit gebied aan te moedigen, en zodoende onbekende vormsels van de hyalinedegeneraties te kunnen onderscheiden.

Verder bevat deze eerste aflevering nog een geval van dubbelzijdigen naevus verrucosus, door Dr. E. SAALFELD beschreven, een geval met zeer uitgestrekte localisatie, hetwelk ons overtuigd doet zijn van de neurotische natuur dezer aandoening.

Voorts nog van Prof. C. GARRE, over traumatische epitheel-cysten, en een geval van tuberculose van het onderhuidsel weefsel, beschreven door Dr. WERMAN. Dit laatste is waarschijnlijk door infectie van buiten ontstaan (tand-caries en periostitis) en de diagnose is door den microscoop bevestigd.

Dr. FRIEDHEIM biedt ons een verslag van zijn experimenten met creosoot op konijnen en cobaya's, zoowel bij tuberculeuse als bij niet-tuberculeuse dieren.

Hij komt tot de slotsom, dat in vergevorderde gevallen van tuberculose slechts geringe dosis, die bij schijnbaren stilstand van het lijden verhoogd kan worden, gewenscht is.

Bij nierziekten moet men geen creosoot, of slechts kleine giften daarvan, toepassen.

Wordt het middel door de maag slecht verdragen of met tegenzin gebruikt, dan is een behandeling door middel van subcutane injecties met creosoot gewenscht. Creosoot-behandeling is gecontraïndiceerd bij phthisis met neiging tot haemorrhagie.

Echter beschouwt de Schrijver de vraag der creosoot-behandeling nog lang niet gesloten, maar acht verdere onderzoekingen in de richting van de zijne wenschelijk.

Over de behandeling van lupus met tuberculine worden door KOSSEL enkele gevallen vermeld. Deze tuberculine-behandeling wordt gecombineerd met een chirurgische behandeling en door hem zeer geroemd, vooral als middel om het tuberculeus weefsel aan te toonen.

Een studie van Dr. BENDA over de melkklier sluit de reeks van opstellen der eerste aflevering, die eindigt met enkele referaten, onder het hoofd: „Besprechungen und praktische Notizen”. Het komt mij voor dat deze referaten, die reeds in twee vakbladen (*Archiv für Dermatologie und Syphilis* en *Monatshefte für praktische Dermatologie*) gegeven worden, in dit tijdschrift konden worden gemist. Men komt daardoor telkens in herhalingen en zij maken het tijdschrift noodeloos dikker, hetgeen op de kosten ongetwijfeld van invloed moet zijn.

De illustraties en figuren zijn, vooral wat de lichtdrukken betreft, goed geslaagd, en vorm en druk zijn aangenaam voor het oog.

Als het tijdschrift blijft geven, wat de eerste aflevering biedt, dan is het bestaan van dit tijdschrift ten volle gewettigd.